

60. *Прѣснѣ рыба*. Какъвъ дѣлъ отъ слово-то сѣ тѣна двѣ думѣ въ това изреченіе? Какъвъ родъ ѣ дума-та *рыба*? Въ какъвъ падежъ сѣ намира? Ако намѣсто думѣ-тѣ *рыба* туримъ думѣ *сыреніе*, какъ ште сѣ измѣни окончаніе-то на прилагателно-то имя? Турѣте тѣна двѣ думѣ (*прѣснѣ рыба*) въ мн. брой. Ако туримъ думѣ-тѣ *рыба* въ им. падежъ, какъ ште сѣ измѣни прилагателно-то имя? И така, окончаніе-то на прилагателно-то имя сѣ измѣниава не само по падежъ и по брой, нѣ и по родъ, за да отговаря на рода, на броја и на падежа на онова сжштѣствително имя, при коѣто ѣ турено прилагателно-то.

Правило. *Прилагателны-тѣ имена отъ само себе нѣмѣтъ родъ; нѣ зимѣтъ рода на онова сжштѣствително имя, при коѣто сѣ приложенѣ.*

З а д а т к ѣ. Притурѣте прилагателно-то имя *добрѣ* при тѣна сжштѣствителны имена: *братъ, майка, дѣтя*; а прилагателно-то имя *синѣ* притурѣте при тѣна сжштѣствителны имена: *поасъ, дрѣха, цвѣтѣ.*

Склонѣте и въ два-та броја по пытаніе тѣна изреченія: *добрѣ братъ, добра майка, добро дѣтя*, нѣ вардѣте долне-то правило:

Правило. *Прилагателны-тѣ имена, што сѣ свѣршоватъ на твѣрдѣ бѣлѣгѣ ѣ, въ мн. брой мѣжкѣй родъ правятъ им. и зват. падежъ на и, а вин. на ѣ; а женскѣй и срѣдний родъ и въ тритѣ падежа правятъ на ѣ.*

Склонѣте и въ два-та броја тѣна изреченія: *Синѣ поасъ, синѣ дрѣха, синѣ цвѣтѣ*, нѣ вардѣте долне-то правило:

Правило. *Прилагателны-тѣ имена, што сѣ свѣршоватъ на мѣкѣ бѣлѣгѣ ѣ, въ мн. брой и тритѣ рода правятъ на и.*

Бѣлѣжка. У прилагателны-тѣ имена на ѣ, окончателно-то ѣ сѣ чую на *йо*, ако и да сѣ не пише така.

Склонѣте и въ два-та броја тѣна изреченія: *добрѣй братъ, синѣй поасъ*, нѣ вардѣте долне-то правило: